

tion 2506 (XXIV)). En modstridende beslutning i 3. udvalg ville klart vise mangel på koordination og samarbejde mellem generalforsamlingens enkelte udvalg. Indien og Tanzania anførte, at beslutningen i det særlige politiske udvalg ikke kunne hindre 3. udvalg i at nå frem til et andet resultat, og at det måtte være op til plenarforsamlingen at løse en eventuel konflikt.

Storbritanniens repræsentant vendte sig stærkt imod resolutionens operative 7 om, at Storbritannien skulle foretage en væbnet intervention i Sydrhodesia og vendte sig ligeledes imod udtrykket i operative 8 om, at Storbritannien nægter at modarbejde regimet i Sydrhodesia. Den af det sydrhodesiske regime vedtagne lovgivning var aldrig blevet kendt gyldig. Storbritannien søgte aktivt at eliminere mulige brud på FN's sanktionsforanstaltninger rettet imod Sydrhodesia, men for at en sådan sanktionspolitik skulle kunne lykkes, var det påkrævet, at der udvistes stor tålmodighed.

I forbindelse med afstemningen om resolutionsforslaget blev der anmodet om delafstemning på operative 9, 10, 11, 12 og 13. Paragrafferne 9 og 10 blev vedtaget med henholdsvis 73-16-9 og 68-18-13. De nordiske lande stemte sammen med de fleste andre vestlige lande imod, medens en række latinamerikanske lande, Israel, Japan og Spanien afstod. Operative 11 blev vedtaget med 69-8-23. Australien, Belgien, Frankrig, Holland, New Zealand, Portugal, Storbritannien og USA stemte imod, medens de nordiske lande sammen med bl. a. Canada, Irland, Japan, Østrig og de østeuropæiske lande afstod. Operative 12 og 13 blev vedtaget med henholdsvis 69-1-22 og 75-1-20. De vestlige lande, heriblandt de nordiske, afstod, medens Portugal stemte imod.

Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget med 79 stemmer for, 1 imod (Portugal) og 20 som afstod (vestlige lande, heriblandt de nordiske).

Resolutionsforslaget blev vedtaget i plenum den 15. december 1969, idet 86 stemte for, 2 imod og 21 afstod efter samme stemmemønster som i udvalget. Sovjetunionen anmodede om delafstemning på paragrafferne 11, 12 og 13, som blev vedtaget med 77 stemmer for, 7 imod og 24 som afstod. Australien, Belgien, Frankrig, New Zealand, Portugal, Storbritannien og USA stemte

imod, medens de øvrige vestlige lande og de østeuropæiske lande afstod. (Res. 2547 B (XXIV)).

c) Respekt for og sikring af menneskerettighederne i de af Israel besatte områder.

Pakistan introducerede med Guinea, Indien, Jugoslavien og Congo (Brazzaville) som medforslagsstillere et resolutionsforslag, i hvis operative 1 generalforsamlingen bekræfter sine tidligere resolutioner vedrørende krænkelse af menneskerettighederne i de af Israel besatte områder. I operative 2 udtrykkes alvorlig bekymring over de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne i disse områder. Operative 3 fordømmer sådanne foranstaltninger som f. eks. kollektiv afstraffelse, ødelæggelse af hjem og deportation af indbyggere i de nævnte områder. I operative 4 opfordres den israelske regering indtrængende til øjeblikkeligt at give afkald på sin undertrykkelsespolitik mod civilbefolkningen i de besatte områder og til at optræde i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til Geneve-konventionen af 12. maj 1949, menneskerettighedsdeklarationen og de relevante resolutioner vedtaget af forskellige internationale organisationer. I operative 5 anmodes den i henhold til generalforsamlingsresolution 2443 (XXIII) nedsatte særlige undersøgelseskomité vedrørende israelske foranstaltninger om at tage nærværende resolution i betragtning.

I debatten om resolutionsforslaget udtalte Israels repræsentant, at dette var motiveret ikke af humanitære men af politiske betragtninger. De lande, som havde fremlagt resolutionsforslaget havde iøvrigt ingen diplomatiske forbindelser med Israel og hørte til den gruppe lande, som gav fuld politisk støtte til de arabiske stater i Mellemøstkonflikten. Fra israelsk side fandt man i første række, at resolutionsforslaget var diskriminerende, idet det ikke kun kunne være et spørgsmål om at sikre menneskerettighederne for araberne i de af Israel administrerede områder. Behandlingen af de jødiske minoriteter i de arabiske lande var et lige så alvorligt problem. Resolutionsforslaget gav iøvrigt ikke anledning til nogen længere drøftelse, idet situationen i de af Israel besatte områder var blevet indgående drøftet i den generelle debat.

Ved afstemningen om resolutionsforslaget